

Hoe zetten we de duivensport op een positieve manier in het zonnetje?

Zoals velen onder u wel weten, probeer ik de duivensport onder het “gewone publiek” te brengen. Het imago van onze sport kan best een positieve push omhoog gebruiken. Zo houd ik regelmatig een Open Dag om mensen kennis te laten maken met onze prachtige hobby. Wat houdt die man op Boscheind 40 toch zo bezig met die beestjes rondom zijn hok? Hoe gaat het er daar aan toe? Is de duivensport niet een oubollige hobby, die stilgestaan heeft in de tijd? Aan dit alles wil ik dus duidelijk een draai in de goede richting geven.

Vandaar dus dat ik op een vergadering van de buurtvereniging met het idee kwam om open huis te houden in en rondom de hokken. Voor buurtgenoten was het al weer een paar jaar geleden dat ik zo'n dag organiseerde. Alles over de duivensport zou in woord en beeld aan bod komen en natuurlijk kon echte kennismaking

met duiven niet ontbreken. Uiteindelijk hadden 16 personen zich opgegeven om op bezoek te komen. De jongste onder het bezoek was 4 jaar en de oudste buurtbewoner was 89! We hadden ons best gedaan om een leuk programmaatje in elkaar te zetten, zodat jong en oud zich zouden kunnen vermaken op deze ochtend.

In de duivenserre hadden we voldoende zitplaatsen gecreëerd rondom een groot beeldscherm waarop o.a. een prachtige duivenlossing te zien was en daarna de thuiskomst van een groep duiven op onze hokken. De bezoekers stonden verbaasd van het prachtige vervoer met deze speciale wagens en de zorg, die er aan de wedstrijdduiven werd besteed. Daarna konden de mensen genieten van de film waarin te zien is hoe de kinderen van Patricia en Jan met duiven omgaan en als volleerde duivenmelkertjes rondstappen in de hokken in Veldhoven. Iedereen stond er versteld van dat deze kleine dames gewoon duiven vastpakken en bij de voederbeurt zich omzichtig bewegen tussen de pikkende duiven.

Toen werd het tijd om uitleg te geven hoe het wedstrijdgebeuren in het verleden is ontstaan en de ontwikkeling tot hedendaagse moderne duivensport. Uiteindelijk kon op het grote scherm met behulp van Unikon Web alle gegevens zichtbaar gemaakt worden van de vlucht die daags van tevoren gevlogen werd. Prachtig zoals alle vluchtgegevens met aankomsttijden, ringnummers, snelheden en ook de vlieglijn voor eenieder te volgen was: duivensport in de moderne tijd. Ik had een tamme duivin in de serre tentoongesteld en

nu moest deze dus door iedere bezoeker, groot en klein, in de hand genomen worden. “Duimen erop, de rest van de handen er omheen en goed aandrukken” waren de woorden, die ik gebruikte om zo professioneel de duif in de hand te laten nemen. En zonder uitzondering hadden alle aanwezigen vol bewondering het duivinneke in de hand genomen en vertroeteld. Ook waren velen onder de indruk van de prachtige kleuren van de nekveren, die schitterden in het zonlicht, en de zachtheid van het gevederte. Je zag de mensen genieten.

Toen werd het tijd om de hokken binnen te gaan. Het hok van de vliegploeg wordt dagelijks zeer goed schoongemaakt dus daar kon je niet in de duivenstront stappen. Bij de jonge duiven is het droge duivenmest. Iedereen kreeg daarom van die blauwe plastic overschoentjes aan, zodat de schoenen niet bevuild werden in het hok van de jonge duiven. Alle duiven had ik opgesloten in de broedbakken, zodat er geen gefladder in het hok was. Ik vertelde over de spelsystemen en vooral de ouderen zag je pretoogjes krijgen toen ik het had over hoe we proberen de duiven te motiveren.

Maar het hoogtepunt van de rondleiding was toch het bezoek in de kweekafdeling. We hadden in de nesten jongen van allerlei leeftijd liggen en zo was de ontwikkeling van aangepikt ei tot jonkie van drie weken in alle fases aanschouwelijk te maken. Ik kreeg het zelfs klaar dat twee personen zelf een duifje ringden. Nu maar hopen dat ze straks ook nog een paar prijsjes vliegen.

Na afloop kwam de oudste bezoeker nog zachtjes zeggen: “André, wat een fijne dag. Ik ga voor jou als dank een lekkere cake bakken!” Van de NPO had ik voldoende pr-materiaal gekregen, zodat iedereen ook nog met spulletjes gerelateerd aan onze duivenhobby huiswaarts keerde. Natuurlijk levert dit waarschijnlijk geen extra leden op, maar ik weet wel zeker dat ze allemaal een positieve indruk over de postduivensport hadden toen ze weggingen!

Verder nodigde ik de geïnteresseerden uit om ook nog eens de thuiskomst van een echte duivenwedstrijd mee te maken. Dan kunnen ze de spanning zelf ervaren.....

André van de Wiel